

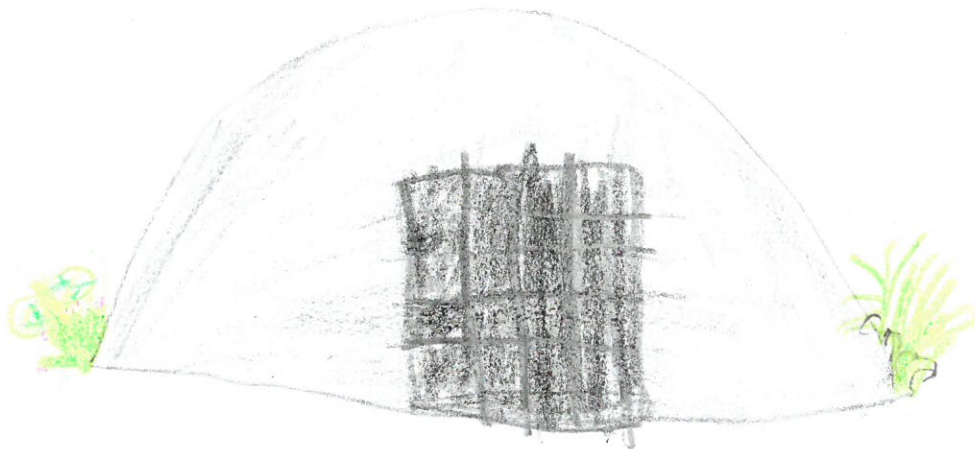

LES BRUIXOLIMPIADES.

Hi havia una vegada una colla d'amics: Pere, Joan i Miquel, que gaudien de explorar per la muntanya que hi havia prop del seu col·legi. Tots els dies en acabar els deures quedaven per anar a jugar junts a la muntanya.

Un dia, es van anar a buscar la cova de Sant Martí, perquè el iaio de Miquel els va contar una història. Segons el iaio, fa molt de temps estava jugant prop de la cova i va veure eixir a una bruixa volant en una granera. Era això possible? Haurien de investigar-ho.

Els tres amics es van anar a buscar la cova i no la trobaven, sense donar-se compte quasi es va fer de nit i quant va eixir la lluna, de sobte en les pedres van començar a aparèixer unes fletxes roges que apuntaven cap avant. Van seguir les fletxes i allí estava la cova.

Sense dubtar-ho es van endinsar en la cova, estava cada vegada més i més fosc i estaven famolencs i atemorits, però no van parar.

Al final de la cova es veia una llum! Continuaren fins a eixir per un forat menut a un clar. Era el país de les bruixes! Quina por! Però les bruixes eren persones molt simpàtiques. Els van donar de sopar i els van dir que per favor rescataren a la bruixa del campanar, perquè era la capitana del seu equip de les bruixolimpiades i competien contra el país veí.

La capitana de les bruixes s'anomenava Bruixelina i un dia, en un accident, va eixir disparada de la cova i es va estampar contra el campanar del poble deixant un bon forat, els habitants del poble, pensant que era deteriori del temps el van tapar amb cement i es va quedar la cara de Bruixelina com si

estiguera tallada en la pedra. Això va generar moltes de les llegendes que els amics havien escoltat al llarg del temps..

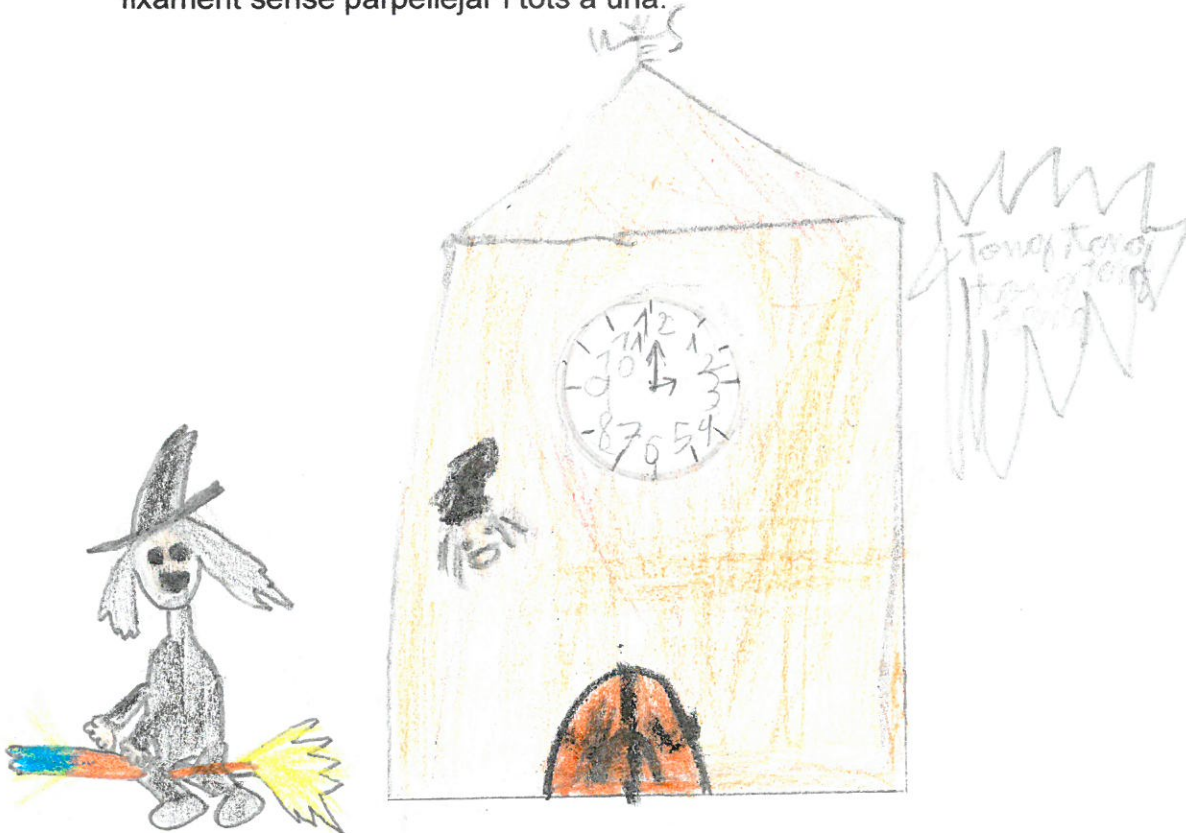
Els amics els van preguntar a les bruixes com podien ajudar a Bruixelina a eixir del seu captiveri i elles els van donar les paraules màgiques:

“Bruixa Bruixelina, si en la torre estàs, contestans amb un colp de braç.”

Els amics tornaren a casa i sense dir res a ningun familiar, es van anar al llit com qualsevol altre dia.

Al següent dia, van anar a buscar al iaio de Miquel per a contar-li l'embolic en el que s'havien ficat i el iaio molt il·lusionat va decidir ajudar-los.

La primera nit de lluna plena tots quatre van anar al campanar a dir les paraules màgiques tal i com les bruixes els van indicar. Havia de ser mirant fixament sense parpellejar i tots a una.

Quan digueren les paraules màgiques es va sentir un tro molt fort: PUM PUM!

I després va eixir la bruixa amb la granera volant molt ràpid i els va dir:

- Hola! Eh, jo et conec! (Dirigint-se al iaio de Miquel). No eres tu el xiquet que estava en la muntanya el dia que vaig eixir disparada de la cova?

Els tres amics es van quedar bocabadats, es van donar conte que la història del iaio era certa.

- Com ho recordes? Fa més de 70 anys!
- Qui son aquestos xiquets?
- És el meu net i els seus amics, tres xics molt valents que han viatjat al país de les bruixes i t'han ajudat a eixir de la torre.
- Moltes gràcies perquè sóc la capitana del equip de les bruixes i em necessiten per a guanyar les olimpíades que son aquest any!!
Tinc que demanar-vos un favor més, la gent del poble no pot saber que les bruixes existim, haurà que tapar el forat que hem deixat en la torre...

Com el iaio de Miquel era alfarer, va fer la cara de la bruixa de fang, la va coure i la bruixa la va posar tapant el forat. No es notava res!

Es van acomiadar de la bruixa i van decidir no contar mai el que va passar en eixos dies.

Però un bon matí van rebre cada un a sa casa, una invitació molt especial: Eren les entrades per anar a veure les Bruixolimpiades!

Quin espectacle més impressionant! Les bruixes del equip de Bruixelina es van fer amb la copa d'or. Va ser el millor dia del món!

I conte contat, per la ximenera s'ha escapat el gat!

